

"הַשַּׁרְחָה הַחֲלֵבִי" לַתּוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר שמות
פרשת בשלח

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005

צוה יהוה את-משה ואת-

אהרן בן עשו:

ויהי בעצם היום הזה

הוציא יהוה את-בני ישראל

מארץ מצרים על-צבאתם:

שביעי

יג וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס

ב קדש-לי כל-בכור פטר כל-

רחם בבני ישראל באדם

ג ובבהמה לי הוא: ויאמר משה

אל-העם זכור את-היום הזה

אשר יצאתם ממצרים מבית

עבדים כי בחזק יד הוציא

יהוה אתכם מזה ולא יאכל

ד חמץ: היום אתם יצאים בחדש

ה האביב: והיה כי-יביאה יהוה

אל-ארץ הפנעני והחתי

והאמרי והחוי והיבוס אשר

נשבע לאבתיה לתת לך ארץ

זבת חלב ודבש ועבדת את-

העבדה הזאת בחדש הזה:

ו שבעת ימים תאכל מצת וביים

ז השביעי חג ליהוה: מצות

יאכל את שבעת הימים ולא-

יראה לך חמץ ולא-יראה

ח לך שאר בכל-גבלה: והגדת

לבנך ביום ההוא לאמר

בעבור זה עשה יהוה לי

ט בצאתי ממצרים: והיה לך

לאות על-ידך ולזכרון בין

עיניך למען תהיה תורת יהוה

בפיה כי ביד חזקה הוצאה

י יהוה ממצרים: ושמרת את-

החקה הזאת למועדה מימים

ימימה:

יא והיה כי-יבאה יהוה אל-ארץ

הפנעני כאשר נשבע לך

יב ולאבתיה ונתנה לך: והעברת

כל-פטר-רחם ליהוה וכל-

פטר | שגר בהמה אשר יהיה

יג לך הזכרים ליהוה: וכל-פטר

חמר תפדה בשה ואם-לא

תפדה וערפתו וכל בכור אדם

יד בבניק תפדה: והיה כי-ישאלך

בנה מחר לאמר מה-זאת

ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו

יהוה ממצרים מבית עבדים:

טו ויהי כי-הקשה פרעה לשלחנו

ויהרג יהוה כל-בכור בארץ

מצרים מבכר אדם ועד-בכור

בהמה על-כן אני זבח ליהוה

זכר-פטר רחם הזכרים וכל-

טו בכור בני אפרה: והיה לאות

על-ידך ולטוטפת בין עיניך

כי בחזק יד הוציאנו יהוה

ממצרים:

ויהי בשלח פרעה את-

העם ולא-נחם אלהים דרך

ארץ פלשתים כי קרוב הוא

כי | אמר אלהים פן-ינחם

העם בראתם מלחמה ושבו

יח מצרימה: ויסב אלהים | את-

העם דרך המדבר ים-סוף

וחמשים עלו בני-ישראל

יט מארץ מצרים: ויקח משה

את-עצמות יוסף עמו כי

השבע השביע את-בני ישראל

לאמר פקד ופקד אלהים

אתכם והעליתם את-עצמותי

כ מזה אתכם: ויסעו מספת

ויחנו באתם בקצה המדבר:

כא ויהוה הלך לפניהם יומם

בעמוד ענן לנחתם הדרך

ולילה בעמוד אש להאיר

כב להם ללכת יומם ולילה: לא-

ימיש עמוד הענן יומם ועמוד

האש לילה לפני העם:

* יד וידבר יהוה אל-משה לאמר:

ב דבר אל-בני ישראל וישבו

ויחנו לפני פי החירות בין מגדל

ובין הים לפני בעל צפן נכחו

ג תחנו על-הים: ואמר פרעה

לבני ישראל נבכים הם בארץ

ד סגר עליהם המדבר: וחזקתי

את-לב-פרעה ודרך אחריהם

ואפבדה בפרעה ובכל-חילו

וידעו מצרים כי-אני יהוה

ה ויעשו-כן: ויגד למלך מצרים

ישראל כאלדי וועה אללה אלא מוסה ואלא אהרון כידא צינעו: 51. ויהי - וכאן פי עצמיית אליום האדא אכרג אללה אלא בני ישראל מן ארץ מצר עלא עסכרהון: יג

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 2. קדש - קדיס לי גמיע ביכיר פתח גמיע רחם פי בנין ישראל פיל אנסן ופיל בהימיה לי הוא: 3. ויאמר - וקאל מוסה אלא אלקום דכור אלא אליום האדא אלדי כרגתו מן מצר מן בית אלעבודייה אין פי קוויית יד אכרג אללה ליכון מן הינא ולם יתאכל כאמיר: 4. היום - אליום אנתו כרגין פי שהר ליפריד: 5. והיה - ויכון אין יגיבך אללה אלא ארץ אלכנעני ואלחתי ואלאמורי ואלחוי ואליוסוי אלדי חלף לאבתך ליעטי לך ארץ נקט חליב ועסל ותכדום אלא אלכדמיה האדי פי שהר האדא: 6. שבעת - סבע איאם תאכול פטיר ופי יום אלסאביע עיד קדאם אללה: 7. מצות - פטיר יתאכל אלא סבע איאם ולם יתבייאן לך כאמיר ולם יתבייאן לך כמיריה פי גמיע תיכמך: 8. והגדת - ותכביר לבנך פי דאליך אליום קאיילא פי סבאב האדא ציניע אללה לי פי כרוגי מן מצר: 9. והיה - ויכון לך לל אייה עלא ידיך ולל דכראן בין עיניך לאגל תכון שריעית אללה פי תימך אין פי יד אלקווייה אכרגך אללה מן מצר: 10. ושמרת - ותחפץ אלא אלרסמיה האדי למיעדה מן סניה לסניה: 11. והיה - ויכון אין יגיבך אללה אלא ארץ אלכנעני כאלדי חלף לך ולאבתך ויעטיהא לך: 12. והעברת - ותפוויית גמיע פתח רחם קדאם אללה וגמיע פתח ולאד בהימיה אלדי יכון לך דכורה קדאם אללה: 13. וכל - וגמיע פתח חמר תיפדי פיל כרוף ואנכאן לם תפדי ותקדפו וגמיע בכיר אנסאן פי בנינך תיפדי: 14. והיה - ויכון אין

יסאלך בנך גידא קאיילא אש האדי ותקול אליה פי קוויית יד אכרג>נא אללה מן מצר מן בית אלעבודיה: 15. ויהי - וכאן אין צעב פרעון ליבעתנא וקתל אללה גמיע ביכיר פי ארץ מצר מן ביכיר אנסן וחיתא ביכיר בהימיה עלא דאליך אנא דאביח קדאם אללה גמיע פתח רחם דכורא וגמיע ביכיר בניני אפדי: 16. והיה - ויכון לל אייה עלא ידיך ולתפילין בין עיניך אין פי קוויית יד אכרג>נא אללה מן מצר: 17. ויהי - וכאן לם בעת פרעון אלא אלקום ולם סקהון אלרב טריק ארץ פלשתים אין קריב הוא אין קאל אלרב לילא ינדאם אלקום בינצורהון חרב וירגעו למצר: 18. ויסב - ודוור אלרב אלא אלקום טריק אלבר בחר אלקנזום ומקלדין טילעו בנין ישראל מן ארץ מצר: 19. ויקח - ואכר מוסה אלא עצאם יוסף מעו אין תחליף חלאף אלא בני ישראל קאיילא דכר ידכור אלרב ליכון ותטלעו אלא עצאמי מן הינא מעכון: 20. ויסעו - ורחלו מן סכות וחטו פי אתם פי טרף אלבר: 21. וה' - ואללה מאצי קדמהון בנהאר פי עמוד אלגמאם ליסקהון אלטריק ואלליל פי עמוד אלנאר ליצווי ליהון לימצו נהאר וליל: 22. לא - לם יזוויל עמוד אלגמאם בנהאר ועמוד אלנאר ביליל קדאם אלקום:

יד

1. וידבר - וכלאם אללה אלא מוסה קאיילא: 2. דבר - כלים אלא בני ישראל וירגעו ויחוטו קדאם תים אלחירות בין מגדל ובין אלברח קדאם צנאם צפון קבאלו תחוטו עלא אלברח: 3. ואמר - ויקול פרעון לבנין ישראל חאירין הימא פיל ארץ גלק עליהון אלבר: 4. וחזקתי - ואקווי אלא קלב פרעון וירגוד וראהון ואתכרם פי פרעון ופי גמיע עסכרו ויערפו מצריין אין אנא אללה וצינעו כידא: 5. ויגד - ותכבר למליך מצר אין הרב אלקום ונקלב קלב

יג

5. זבת - ראה לעיל ג 8. ג: פיץ - גואה. 12. שגר - בן, וכן ג. ב: פלוז - ציר, סייה. לה' - לפני ה', וכן ב, כת"א: (קדם ה'). 16. ולטוטפת - ולתפלין, וכן בג, כת"א (ולתפלין), בניגוד לרס"ג, שתרנם: אלטנשורא. כמו בסוריה, נהגו קהילות בכל (בכתבי יד של ה"שרח" שלהם) ומרוקו (בראשר 1998, במפתח). וראה אבישור 1991, עמ' 194. 18. וחמשים - ומוינים,

וכן בג, כפירוש רש"י: אין חמושים אלא מווינים. וכן ראב"ע: חגורי חומש. וכן רד"ק.

יד

2. בעל צפן - פסל צפון, וכן בג, כתרנם רס"ג: צנם צפון, וכן להלן פסוק 3. נבכים - וכן ג. ב: מיכרבטין - טבולבים, כתרנם רס"ג: מתחירון, כת"א (מערבלין).

הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רִאִיתֶם אֶת-מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפּוּ לִרְאֹתָם עוֹד
עַד-עוֹלָם: יְהוֹה יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּ:

שלישי
טו וַיֹּאמֶר יְהוֹה אֶל-מֹשֶׁה מִה-תַּצַּעַק אֵלַי דְּבַר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וִיִּסְעוּ:
טז וְאַתָּה הָרֹם אֶת-מִטָּה וְנָטָה אֶת-יְדֶךָ עַל-הֵימָּה וּבִקְעָהּ וַיָּבֹאוּ בְנֵי-
יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹךְ הַיָּם בִּיבֶשֶׁת: וְאֲנִי הֲנִי מְחֹזֵק אֶת-לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ
יח אַחֲרֵיהֶם וַאֲכַבְדָּהּ בַּפְּרָעָה וּבְכָל-חִילוֹ בִּרְכָבוֹ וּבַפְּרָשָׁיו: וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם
יט כִּי-אֲנִי יְהוֹה בַּהֲכַבְדִּי בַּפְּרָעָה בִּרְכָבוֹ וּבַפְּרָשָׁיו: וַיִּסַּע מֶלֶךְ הָאֱלֹהִים
הַהֶלֶךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עֲמֹד הָעֲנָן מִפְּנֵיהֶם
כ וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֹא בֵּין אֶל מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי
כא הָעֲנָן וַהֲחֹשֶׁךְ וַיֹּאֲרֵךְ אֶת-הַלֵּילָה וְלֹא-קָרַב זֶה אֶל-זֶה כָּל-הַלֵּילָה: וַיִּט
כב מֹשֶ�ה אֶת-יָדוֹ עַל-הֵימָּה וַיִּוֹלֶךְ יְהוֹה אֶת-הֵימָּה בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה
כג כָּל-הַלֵּילָה וַיִּשֶׁם אֶת-הֵימָּה לַחֲרֹבָה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם: וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
כד בַּתּוֹךְ הַיָּם בִּיבֶשֶׁת וְהַמַּיִם לֵהֶם חוֹמָה מִיְּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם: וַיִּרְדּוּ
מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוֹס פְּרָעָה רֹכְבוֹ וּפְרָשָׁיו אֶל-תּוֹךְ הַיָּם:
כה וַיְהִי בַּאֲשֶׁמֶרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקֹף יְהוֹה אֶל-מַחֲנֵה מִצְרַיִם בַּעֲמֹד אֵשׁ
כו וַעֲנַן וַיְהִי אֵת מַחֲנֵה מִצְרַיִם: וַיִּסַּר אֶת אֶפֶן מִרְכַּבְתָּיו וַיִּנְהַגְהוּ
כז בַּכְּבֹּד וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אֲנִסָּה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוֹה נִלְחֵם לָהֶם
בַּמִּצְרַיִם:

רביעי
טו וַיֹּאמֶר יְהוֹה אֶל-מֹשֶ�ה נָטָה אֶת-יְדֶךָ עַל-הֵימָּה וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם עַל-מִצְרַיִם
כז עַל-רֹכְבוֹ וְעַל-פְּרָשָׁיו: וַיִּט מֹשֶ�ה אֶת-יָדוֹ עַל-הֵימָּה וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת
בְּקֶדֶד לְאִיתָנוּ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ וַיִּנְעַר יְהוֹה אֶת-מִצְרַיִם בַּתּוֹךְ הַיָּם:
כח וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת-הָרֹכֶב וְאֶת-הַפְּרָשִׁים לְכָל חֵיל פְּרָעָה
כט הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא-נִשְׁאָר בָּהֶם עַד-אֶחָד: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ
ל בִּיבֶשֶׁת בַּתּוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לֵהֶם חוֹמָה מִיְּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם: וַיִּוֹשַׁע
יְהוֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם
לא מֵת עַל-שַׁפַּת הַיָּם: וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת-הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹה
בַּמִּצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת-יְהוֹה וַיֹּאמְרוּ בְּיַהוֹה וּבַמֶּשֶׁה עַבְדּוֹ:

נ

כִּי בָרַח הָעָם וַיַּהֲפֹךְ לָבַב פְּרָעָה
וַעֲבָדוּ אֶל-הָעָם וַיֹּאמְרוּ מִה-
זֹאת עֲשִׂינוּ כִּי-שָׁלַחְנוּ אֶת-
יִשְׂרָאֵל מֵעַבְדֵּנוּ: וַיֹּאסֶר אֶת-
רֹכְבוֹ וְאֶת-עַמּוֹ לִקַּח עִמּוֹ:
ז וַיִּקַּח שֵׁשׁ-מֵאוֹת רֹכֵב בַּחוּר
וְכָל רֹכֵב מִצְרַיִם וּשְׁלֹשָׁם עַל-
ח כָּלֹ: וַיַּחֲזֹק יְהוֹה אֶת-לֵב פְּרָעָה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאִים
שני
ט בֶּיַד רִמָּה: וַיִּרְדּוּ מִצְרַיִם
אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיִגּוּ אוֹתָם חֲנִים
עַל-הֵימָּה כָּל-סוֹס רֹכֵב פְּרָעָה
וּפְרָשָׁיו וְחִילוֹ עַל-פִּי הַחַיֹּת
י לִפְנֵי בַּעַל צַפֹּן: וּפְרָעָה הִקְרִיב
וַיִּשְׂאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-
עֵינֵיהֶם וַהֲנֵה מִצְרַיִם נָסַע
אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצַּעְקוּ
יא בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹה: וַיֹּאמְרוּ
אֶל-מֹשֶׁה הַמַּבְלִי אִין-קְבָרִים
בַּמִּצְרַיִם לִקְחָתָנוּ לָמוֹת
בַּמִּדְבָּר מִה-זֹּאת עֲשִׂיתָ לָנוּ
יב לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם: הֲלֹא-
זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ
בַּמִּצְרַיִם לֵאמֹר חֲדַל מִמֶּנּוּ
וְנַעֲבֹדָה אֶת-מִצְרַיִם כִּי טוֹב
לָנוּ עַבֵּד אֶת-מִצְרַיִם מִמָּתָנוּ
יג בַּמִּדְבָּר: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם
אֶל-תִּירָאוּ הַתִּיצְבוּ וּרְאוּ אֶת-
יְשׁוּעַת יְהוֹה אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לָכֶם

פרעון ועבדיו אלא אלקום וקאלו איש האדי צנענא אן בעתנא אלא ישראל מן יכדמונא: 6. ויאסר - וסרג אלא מרכבו ואלא קומו אכר מעו: 7. ויקח - ואכר סית מית ריכאב מכתאר וגמיע רכאב מצר ואגוות מוואכלין עלא כילו: 8. ויחוק - וקווא אללה אלא קלב פרעון מליך מצר ורגאר וורא בנין ישראל ובנין ישראל כרגין פי סגעא עאייליה: 9. וירדפו - ורגדו מצרין וראהון ולחקו ליהון חאטין עלא אלבחר גמיע כיל רכאב פרעון ופרסאנו ועסכארו על תים אלחירות קדאם צנאם צפון: 10. ופרעה - ופרעון קיריב ורפעו בנין ישראל אלא עיונהון והוודא מצריין רחלין וראהון וכאפו גרא וצרכו בני ישראל קדאם אללה: 11. ויאמרו - וקאלו אלא מוסה אנכאן סבאב ליס קבור פי מצר אכתנא לנמות פיל בר איש האדי צנעית לינא לתכרג>א מן מצר: 12. הלוא - הוולא האדא אל כאלם אלדי כלמנא אליך פי מצר קאיילא נמיניע מננא ונכדום אלא אלמצריין אין חסין לנא נכדום אלא אלמצריין אחסן מא נמות פיל בר: 13. ויאמר - וקאל מוסה אלא אלקום לא תכאפו אנתעבו ונצירו אלא פרג אללה אלדי יצנע ליכון אליום אין אלדי נצרתו אלא אלמצריין אליום לא תעווצו לתנצרוהון עאר חיתא אלדהר: 14. ה' - אללה יתחרב ענכון ואנתו תסכתו: 15. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה איש תצרוך אלי כאלים אלא בנין ישראל וירחלו: 16. ואתה - ואנתא רפאע אלא עצייתך ומאייל אלא ירך עלא אלבחר ושיקו ויגו בנין ישראל פי וצט אלבחר פיל יבאס: 17. ואני - ואנא הוודאני מקאווי אלא קלב מצריין ויגו וראהון ואתכרם פי פרעון ופי גמיע עסכרו פי רכאבו ופי פירסאנו: 18. וידעו - ויערפו אלמצריין אין אנא אלה פי תיכרמי

פי פרעון פי ריכאבו ופי פורסאנו: 19. ויסע - ורחיל מלאך אלרב אלמאצי קדאם מחאט ישראל ומיצי מן וראהון ורחיל עמוד אלגמאם מן קדמהון ווקיף מן וראהון: 20. ויבא - ואיגא בין מחאט מצריין ובין מחאט ישראל וכאן גומאם ואלעתמיה ואנוור אלא אלליל ולם קריב האדא אלא האדא טול אלליל: 21. ויט - ומאייל מוסה אלא ידו עלא אלבחר ומאצה אללה אלא אלבחר פי הווא שרקי קווי טול אלליל וגעל אלא אלבחר לינשאף ונשקו אלמא: 22. ויבאו - ואיגו בנין ישראל פי וצט אלבחר פיל יבאס ואלמא ליהון צור מן ימינהון ומן שמאלהון: 23. וירדפו - ורגדו מצריין ואיגו וראהון גמיע כיל פרעון רכאבו ופירסאנו אלא וצט אלבחר: 24. ויהי - וכאן פי קסמית אלציביח ואשרף אללה אלא מחאט מצריין פי עמוד אלנאר ואלגומאם ואווהם אלא מחאט מצריין: 25. ויסר - וזוול אלא לולאב מרכובאטו וסקו פיל תיקיל וקאל מצריין אהרוב מן קדאם ישראל אין אללה אתחרב ענהון פי מצר:

26. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה מאייל אלא ירך עלא אלבחר וירגעו אלמא עלא מצר עלא רכאבו ועל פירסאנו: 27. ויט - ומאייל מוסה אלא ידו עלא אלבחר וריגיע אלבחר ללפתית אלציביח לקוותו ומצריין הרבין למלאקיייתו ונפאד אללה אלא אלמצריין פי וצט אלבחר: 28. וישבו - וריגעו אלמא וגאטו אלא אלדיכאב ואלא אלפרסאן לגמיע עסכאר פרעון אלגאיין וראהון פיל בחר לם אתבקא פיהון חיתא ואחיד: 29. ובני - ובנין ישראל מציו פיל יבאס פי וצט אלבחר ואלמא ליהון צור מן ימינהון ומן שמאלהון: 30. ויושע - ופרג אללה פי דאליך אליום אלא ישראל מן יד מצריין ונצר ישראל אלא מצריין מאייתין על חאפית אלבחר: 31. וירא - ונצר

7. בחור - ב: מינאקאין - ברורים. 8. וירדפו - ורגאד - ורכאן, וכן לעיל ולחלק. ביד רמה - כנראה משובש, ויש לגרום: סגעא עאלייה - גבורה רמה. ב: פי יד אלעלייה. ג: רמה - עאלייה. 11. לקחתנו - אכתנא = ב: אכדתנא. לחוציאנו - לתכרגא = ב: ליתכריגנא. 16. ובקעהו - ב: וידכילו, וכן פסוקים 17, 22. תרגום פסוק זה חסר בגלל הסימנות השוות של פסוק זה וקודמו, והוא הושלם בסוגריים לפי נוסח ב. 20. ויאר - ב:

וצווא. 22. חומה - צור = סור. 24. באשמרת הבקר - בחלק הלילה, כנראה בעקבות פירוש רש"י: שלושת חלקי הלילה קרויין אשמורת, ואותה שלפני הבקר קורא אשמורת הבקר. ויהם - תרגם בפועל ערבי בעל צליל דומה, שמשמעו בלבל, שיכש, והשווה ת"א (ושגיש). 27. וינער - ונפאד = ונפאץ. 31. את חיד הגדלה - את היכולת הגדולה. ובמשה - ובנבואת משה, וכן בג, כת"א (ובנביאות משה).

שחיו לשער
אמרו ער מתי יהי
זה לנו למחשבות
ועבדיו נהפכו
לרדיון אחריהם
כשכל מחשבות
שהשמים יום י

[illegible]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

מחשבת מעד וחלד ודחבם

יְהוָה מִעַד אֵל

מלך ישראל

מקלות במים

משה ואלה שמות בני ישראל אשר באו מצרימה

טעגערן מי געדור אהרן וואסער דאס בעיקרו וואס ער האט געזאגט צו זיין שוועסטער וואס ער
וועלד זיך נישט פארשטיין ווי אזוי ער קען זיך פארשטיין ווי אזוי ער קען זיך פארשטיין

[illegible]

וזה היה קודם למה פתח את עיניו בזה הענין וזהו שכתבנו שיש לו חסד ורחמים וזהו שכתבנו שיש לו חסד ורחמים וזהו שכתבנו שיש לו חסד ורחמים

"שירת הים" מן "הכתר הקטן" (כתב יד "מכון בן-צבי")

[illegible]

טו	אז ישיר-משה ובני ישראל את-השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר	טו	אז ישיר-משה ובני ישראל את-השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר
ב	ורכבו רמה בים: לישועה	ב	ורכבו רמה בים: לישועה
ג	אבי וארממנהו:	ג	אבי וארממנהו:
ד	שמו:	ד	שמו:
ה	שלשיו טבעו בים-סוף:	ה	שלשיו טבעו בים-סוף:
ו	אבן:	ו	אבן:
ז	יהוה תרעץ אויב:	ז	יהוה תרעץ אויב:
ח	קמיק	ח	קמיק
ט	נזלים	ט	נזלים
י	אויב ארדף אשיג נפשי	י	אויב ארדף אשיג נפשי
יא	אדירים:	יא	אדירים:
יב	פלא:	יב	פלא:
יג	בחסדך עם-זו גאלת קדשך:	יג	בחסדך עם-זו גאלת קדשך:
יד	אחזי יושבי פלשת:	יד	אחזי יושבי פלשת:
טו	אדום	טו	אדום
טז	כל יושבי כנען:	טז	כל יושבי כנען:
יז	ופחד	יז	ופחד
יח	קנית:	יח	קנית:
יט	לשבתך פעלת יהוה	יט	לשבתך פעלת יהוה
כ	ירידה:	כ	ירידה:
כא	בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים את-מי הים	כא	בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים את-מי הים
כב	ויסע משה את-ישראל מים-סוף ויצאו אל-מדבר שור וילכו שלשת-ימים במדבר ולא-מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על-כן קרא-שמה מרה: וילנו העם על-משה לאמר מה-נשתה: ויצעק אל-יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל-המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו: ויאמר אם-שמעו תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל-חקיו כל-המחלה אשר-שמתו במצרים לא-אשים עליך כי אני יהוה רפאך: ויבאו אילמה ושם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו-שם על-המים: ויסעו מאילם ויבאו כל-עדת בני-ישראל	כב	ויסע משה את-ישראל מים-סוף ויצאו אל-מדבר שור וילכו שלשת-ימים במדבר ולא-מצאו מים: ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על-כן קרא-שמה מרה: וילנו העם על-משה לאמר מה-נשתה: ויצעק אל-יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל-המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו: ויאמר אם-שמעו תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל-חקיו כל-המחלה אשר-שמתו במצרים לא-אשים עליך כי אני יהוה רפאך: ויבאו אילמה ושם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו-שם על-המים: ויסעו מאילם ויבאו כל-עדת בני-ישראל

16. תפל - תקאע עליהון היביה ואלפוע פי עצמיית צרעך סכתו מיתל חגאר חיתא יפות קומך אללה חיתא יפות קום האדא אלדי כלקת: 17. תבאמו - תגיבון ותנציבון פי גבל וריתך (מהיאר) מרתב לגלוסך פעלת יא אללה מקדס אללה רתאבו ידיך: 18. ה' - אללה יתצלטן לל דהר ואלאבאד: 19. כי - אין איגא כיל פרעון פי ריכבו ופי פירסאנו פיל בחר ורגאע אללה עליהון אלא מאיית אלבחר ובנין ישראל מציו פיל יבאס פי וצט אלבחר: 20. ותקח - ואכדית מרים אלנבייה איכית אהרון אלא אלדף פי ידה וכרגו גמיע נסוואן וראהא פי דפוף ופי טנביר: 21. ותען - וגאנית ליהון מרים סבחו קדאם אללה אין קתידור קתידר כיל ורכבו רמה פיל בחר: 22. ויסע - ורחל מוסה אלא ישראל מן בחר אלקנוזם וכרגו אלא בר שור ומציו תלת אייאם פיל בר ולם ווגדו מא: 23. ויבאו - ואיגו למרת ולם גיערו לישרבו מא מן מרה אין מירין הימה עלא דאליך סמא איסמא מרה: 24. וילנו - ותצמרו אלקום עלא מוסה קאילא איש נשרב: 25. ויצעק - וצלא קדאם אללה ודאלו אללה (סגר) עוד דיפיל ורמא אלא אלמא וחליו אלמא תם געל לו ריסיס וחיכים ותם גראבו: 26. ויאמר - וקאל אנכאן סמוע תסמע לצוט אלה אילהך ואלמסתיקם פי חצרתו תיסנע ותענוט לאווצייתו ותחפץ גמיע רסומו גמיע מראץ אלדי געלת פי מצר לם אגעל עליך אין אנא אללה משפך: 27. ויבאו - ואיגו לאלים ותם תנעשר אעיון מא וסבעין נכליה וחטו תם עלא אלמא:

טז

1. ויסעו - ורחלו מן אלים ואיגו גמיע גומעית בנין ישראל אלא בר סין אלדי בין אלים ובין סיני פי כמסתעשר

ישראל אלא אלקדרה עצימיה אלדי ציניע אללה פי מצר וכאפו אלקום מן אללה ואמנו פי קול אללה ופי נבויות מוסה עבדו:

טז

1. אז - חין סבח מוסה ובנין ישראל אלא אלסתבחא האדי קדאם אללה וקאלו קאיילא אסביח קדאם אללה אין אקתדור אקתדר כיל ורכבו רמא פיל בחר: 2. עזי - קוויית ומגאדי אזאלי וצאר לי לל פרג האדא טאייקי ואשכרו אילאה אבי ואעלי שאנו: 3. ה' - אללה רגול צאחיב חרב אללה סמו: 4. מרכבת - מרכובת פרעון ועסכרו רמה פיל בחר ומכתאר אגוואתו גרזו פי בחר אלקנוזם: 5. תהמות - אגמור גאטו עליהון נזלו פיל קראר כמא חגאר: 6. ימינך - ימינך אללה גאליל פיל קווייה ימינך אללה כסרית אלעאדו: 7. וברב - ופי כתרית אקתידרך האדית קום אלדי קאמו עלא קומך צלט שידתך חרקתו כמא אלקיש: 8. וברוח - ופי אלהם גצבך אתכומו אלמא אנתעבו כמא כום הטלין גימדו אלגמור פי קלב אלבחר: 9. אמר - קאל אלעאדו ארגוד אלחק אקאסים סלב תמלית מינו נפסי אסלות סיפי תקרצו ידי: 10. נשפת - הבהבת פי אלהמך (אתגטו) גטה עליהון אלבחר רצבו כיל רצאץ פי מא קוויין: 11. מי - מינו מתלך פיל קוויין יא אללה מינו מתלך גליל פיל קדוס מכיף שכרנאת צאניע עוגיבאת: 12. נסית - מאיילית ימינך בלעתו אלארץ: 13. נחית - סקית פי פצלך קום האדא אלדי פאכית מאשית פי קוותרך אלא מווא קדוסך: 14. שמעו - שמעו אלאומם ורתגו ווגע מיסיך סכאן פלשת: 15. אז - חין נדהשו סנגיק אדום אכאביר מואב מס[בתון] רגפיה דאבו גמיע סיכאן כנען:

טז

1. לה' - לפני ה', כת"א (קדם ה'). 2. יח - וכן בג: אלאזאלי - הנצח, כתרנום רס"ג: אלאזלי. ואנחנו - ואודהו, וכן בג, וראה רש"י: ואנהו - לשון נוי, אספר נוי ושבחו לבאי עולם. 3. איש מלחמה - איש בעל מלחמה, וראה רש"י: בעל מלחמות. 4. טבעו - שקעו. ב: גירקו - טבעו. 7. קמך - עם אשר קמו על עמך. ב: מיתקוואמין עלא קומך - מתקוממים על עמך. ג: מיתקאוומינך - מתקוממים כנגדך. חרנך - עצמתך. בג: גצבך - זעמך. יאכלמו בקש - שרפתו כמו קש, וכן בג: יהריקתון כיל קיש - ישרפם כמו קש. 8. נד - ערמה, וכן בג, כפירוש רש"י: לשון צבור וכנום. 11. תהלת - בג: מדהת. 13. נהלת - הולכת, בג: סקית - נהלת. 16. קנית - בראת, וכן ג. ב: פכית - גאלת. 17. מכון - מוכן, וכן ב: מירתב, ושניהם בעקבות ת"א (מתקן). 20. בתפים ובמחלת - כלי נגינה.

תרגם את "מחלת" ככלי נגינה, תוף גדול, וכן תרגם בעל תרגום נביאים ראשונים: מטרדין, בשופ' יא 34, כא 21, 23. ראה שם בהערות לפסוקים אלה, אבישור 1995, עמ' 308, 310. כן תרגם ב, ושניהם בדומה לתרגום רס"ג (בדפוף וטנאכיר), אך בחמישה מקומות אחרים תרגם רס"ג: טבל-טבול. ראה בפירוט אלוני 1969, עמ' 292. ג: וכמהלת - וביל טבול, בניגוד לת"א: ובחנגין. 21. ותען - ושרה, כמשתמע מפירוש רש"י. אולם נראה שקיומו של הפועל "נ"ה בערבית כמשמע "לשיר" סייע לתרגום זה. ראה גם בתרגום הארמי המיוחס ליונתן; וזמרת להון מרים. וראה בפירוט אבישור 1993, עמ' 98. 25. ויצעק - והתפלל לפני, כת"א: וצלי קדם. עץ - תרגמו בשתי דרכים: "קרש" ו"אילן". ב: עוד דיפיל - עץ הרדוף, כדעת ר' נתן שהעץ היה הרדופני, כך בכילתא ובתרגום המיוחס ליונתן. וראה בהערות לפירוש רד"ק, עמ' רכ.

אל-מדבר-סין אשר בין-אילם
ובין סיני בחמשה עשר יום
לחדש השני לצאתם מארץ
מצרים: וילינו כל-עדת בני-
ישראל על-משה ועל-אהרן
במדבר: ויאמרו אלהם בני-
ישראל מי-יתן מותנו ביד-
יהוה בארץ מצרים בשבתנו
על-סיר הבשר באכלנו לחם
לשבע כי-הוצאתם אתנו אל-
המדבר הזה להמית את-כל-
הקהל הזה ברעב:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה ס
הֲנִנִי מִמַּטִּיר לָכֶם לֶחֶם מִן-
הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעֵם וּלְקֹטוֹ
דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ לִמְעַן אֲנֹסֶנּוּ
הַיֵּלֶךְ בְּתוֹרָתִי אִם-לֹא: וְהָיָה
בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהִכִּינוּ אֶת-אֲשֶׁר-
יִבְיֹאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל-אֲשֶׁר-
יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב
וַיַּעֲדֵתָם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וּבָקֹר וְרִאִיתֶם
אֶת-כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת-
תַּלְגְּתֵיכֶם עַל-יְהוָה וְנַחֲנוּ מֶה
כִּי תִלּוּנוּ עֲלֵינוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
בַּת יְהוָה לָכֶם בְּעֶרְבַּ בָּשָׂר
לֹאכֹל וּלְחֵם בִּבְקָר לִשְׂבַע
בְּשִׁמְעֵי יְהוָה אֶת-תַּלְגְּתֵיכֶם
אֲשֶׁר-אַתֶּם מְלִינִם עָלָיו וְנַחֲנוּ

וילינו • תלינו

מֶה לֹא-עֲלֵינוּ תַלְגְּתֵיכֶם כִּי
עַל-יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-
אַהֲרֹן אֲמֹר אֶל-כָּל-עֵדֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי
שָׁמַע אֶת תַּלְגְּתֵיכֶם: וְהָיָה
כְּדָבָר אַהֲרֹן אֶל-כָּל-עֵדֶת
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר
וְהָיָה כְּבוֹד יְהוָה נֹרָאָה בְּעֵינָם:
וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
שִׁמְעֵתִי אֶת-תַּלְגְּתֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין
הָעֲרִבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקָר
תִּשְׁבְּעוּ לֶחֶם וַיַּעֲדֵתָם כִּי אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְהָיָה בְּעֶרְבַּ
וְתַעַל הַשֶּׁלֵּי וְתָכֶס אֶת-הַמַּחֲנֶה
וּבִבְקָר הִיתָה שִׁכְבַּת הַטֹּל
סָבִיב לַמַּחֲנֶה: וְתַעַל שִׁכְבַּת
הַטֹּל וְהָיָה עַל-פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק
מַחֲסָפֶס דֶּק כַּכֹּפֶר עַל-הָאָרֶץ:
וַיֵּרְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל-אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא
יִדְעוּ מֶה-הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֱלֹהִים הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן
יְהוָה לָכֶם לֹאכְלֹה: זֶה הַדְּבָר
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקֹטוֹ מִמֶּנּוּ
אִישׁ לִפִּי אֹכְלוֹ עֹמֵר לַגִּלְגָּלַת
מִסֶּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לֵאשֶׁר
בְּאֶהְלוֹ תִקְחוּ: וַיַּעֲשׂוּ כֵן
בְּנֵי יִשְ�רָאֵל וּלְקֹטוֹ הַמִּרְבָּה

שישי

יב

יג

יד

טו

טז

יז

וְהַמַּמְעִיט: וַיִּמְדּוּ בְּעֹמֶר וּלֹא
הָעֵדִיף הַמִּרְבָּה וְהַמַּמְעִיט לֹא
הַחֲסִיר אִישׁ לִפִּי-אֹכְלוֹ לְקֹטוֹ:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים אִישׁ אֶל-
כֹּ וְיִתֵּר מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר: וּלֹא-
שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה וַיִּתְּרוּ
אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר וַיִּרְם
תּוֹלְעִים וַיִּבְאֹשׁ וַיִּקְצֹץ עֲלֵהֶם
מֹשֶׁה: וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בִּבְקָר
בִּבְקָר אִישׁ כְּפִי אֹכְלוֹ וְחֵם
הַשֶּׁמֶשׁ וְנִמְסָה: וְהָיָה בַּיּוֹם
הַשִּׁשִּׁי לְקֹטוֹ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי
הָעֹמֶר לְאֶחָד וַיִּבְיֹאוּ כָל-נְשֵׂאֵי
הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
שִׁבְתֹּן שִׁבְתִּי קֹדֶשׁ לִיהוָה מִחֹר
אֶת אֲשֶׁר-תֹּאפּוּ אָפוּ וְאֶת
אֲשֶׁר-תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֶת כָּל-
הָעֹדֶף הַנִּיחֹו לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת
עַד-הַבֶּקֶר: וַיִּנְיֹחוּ אֹתוֹ עַד-
הַבֶּקֶר כֹּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וּלֹא
הִבְאִישׁ וְרִמָּה לֹא-הִיתָה בּוֹ:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֹכְלֵהוּ הַיּוֹם כִּי-
שִׁבְתִּי הַיּוֹם לִיהוָה הַיּוֹם לֹא
תִמְצָאֵהוּ בַּשָּׂדֶה: שֵׁשֶׁת יָמִים
תִּלְקְטֵהוּ וּבַיּוֹם הַשִּׁבְעִי
שִׁבְתִּי לֹא יִהְיֶה בּוֹ: וְהָיָה בַּיּוֹם
הַשִּׁבְעִי יֵצֵאוּ מִן-הָעֵם לִלְקֹט
וּלֹא מִצָּאוּ:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה ס

ציביח כאנית נזלית אלטל מסתדיר לימחט: 14. ותעל - וטלעית נזלית אלטל והוודא עלא וגה אלבר נאעים כחראז נאעים כיל זמתיה עלא אלארץ: 15. ויראו - ונצרו בנין ישראל וקאלו רגול אלא אכו (איש) מהייר הוא אין לס ערפו איש הוא וקאל מוסה אליהון הוא אלטועם אלדי געל אללה ליכון ליל אכל: 16. זה - הארא אלכלם אלדי ווצא אללה לקטו מינו רגול לקד אכלו כליה ליגמגמיה עדאר אינפיסכון רגול לאלדי פי כימתו תכדו: 17. ויעשו - וצינעו כידא בנין ישראל ולקטו אלמכתיר ואלמקליל: 18. וימדו - וכתלו פיל כליה ולם זוואד אלמכתיר ואלמקליל לס נקס רגול לקד אכלו לקטו: 19. ויאמר - וקאל מוסה אליהון רגול לא יפעיל מינו חיתא ציביח: 20. ולא - ולם סימעו אלא מוסה ופעלו אלארגל מינו חיתא ציביח ונגל דוד ואנשח וצכט עליהון מוסה: 21. וילקטו - ולקטו מינו פיל ציביח פיל ציביח רגול לקד אכלו וחמיית אלשמס ודב: 22. ויהי - וכאן פי יום אלסאתית לקטו טועם טאקין כלתין לכיל ואחיד ואיגו גמיע שורפאת אלגומעה וכברו למוסה: 23. ויאמר - וקאל אליהון הוא אלדי כלם אללה סבת בטאליה קדוס קדאם אללה גידא אלא אלדי תיכיבוז כביזו ואלא אלדי תטבכו טבכו ואלא גמיע אלזאייד כאלו ליכון לל מחפעא חיתא אלציביח: 24. ויניחו - וכאלו מינו חיתא אלציביח כאלדי ווצא מוסה ולם אנשח ודודיה לס כאנית פי: 25. ויאמר - וקאל מוסה אכלו אליום אין סבת אליום קדאם אללה אליום לס תווגאדו פיל חקליה: 26. ששת - סית אייאם תלקטו ופי יום אלסאביע בטאליה לס יכון פי: 27. ויהי - וכאן פי יום אלסאביע כרגו מן אלקום לילקטו ולם וגדו: 28. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה חיתא אמתיה מא ביתרירדו לתחפצו

יום לשהר תאני לכרוגהון מן ארץ מצר: 2. וילנו - ותצמרו גמיע גומעית בנין ישראל עלא מוסה ועלא אהרון פיל בר: 3. ויאמרו - וקאלו אליהון בנין ישראל מינו יגעל מותנא פי יד אללה פי ארץ מצר פיגלוסנא עלא דיסית אללחם פי אכלנא טועם ליטבע אין אכרגתו לינא אלא אלבר הארא לתמווית אלא גמיע אלגוק הארא פיל גוע: 4. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה הוודאני ממטיר ליכון טועם מן אלסמא ויכרוג אלקום וילקטו אמר יום פי יומו לאגל אגרבו אנכאן ימצי פי שריעתי אנכאן לס: 5. והיה - ויכון פי יום אלסאתית ויהיירו אלא אלדי יגיבו ויכון טאקין עלא אלדי ילקטו יום יום: 6. ויאמר - וקאל מוסה ואהרון אלא גמיע בנין ישראל עישא ותערפו אין אללה אכרג ליכון מן ארץ מצר: 7. ובקר - וציביח (ותערפו) ותנצרו אלא כראם אללה פי סמועו אלא תצמרכון עלא אללה ונחנא אש נכון אין תצמרו עלינא: 8. ויאמר - וקאל מוסה לס ביעטי אללה ליכון פיל עישא לחם (ולל אכל) לתכלו וטועם פיל ציביח לתשבועו פי סמוע אללה אלא תצמרכון אלדי אנתו מצמרין עליה ונחנא אש נכון לס עלינא תצמרכון אין עלא אללה: 9. ויאמר - וקאל מוסה אלא אהרון קול אלא גמיע גומעית בנין ישראל תקדמו קדאם אללה אין סימיע אלא תצמרכון: 10. ויהי - וכאן ביתכילום אהרון אלא גמיע גומעית בנין ישראל ולתפתו אלא אלבר והוודא כראם אללה אתגלא פיל גומאם: 11. וידבר - וכלאם אללה אלא מוסה קאיילא: 12. שמעתי - סמיעית אלא תצימור בנין ישראל כלים אליהון קאיילא בין גרובין תאכלו לחם ופיל סיביח תשבועו טועם ותערפו אין אנא אללה אלהכון: 13. ויהי - וכאן פיל עישא וטלעית אלסלווא וגאטית אלא אלמחאט ופיל

- דק מקולף או דק מגולגל. 15. מן הוא - מוכן הוא, וכן בג, כפירוש רש"י: חכנת מזון הוא. 18. וימדו - וכתלו - נראה כשיבוש, ויש לגרום כמו ב: וכאלו. אבל ייתכן שבוחר המתרגם בבניין סביל. 23. הניחו - ב: חיטו - נרדפים. וכן בפסוק הבא. 24. ורמח - ותולעה. וכן ג. ב: ונגליה - וריקבון, כמו שתרגם את "זירם" בפסוק 20.

טז

3. סיר - בג: קידר - נרדפים. 6. ערב - ב: פיל גירוב - בערב - נרדפים, וכן בפסוק 8. 13. שכבת הטל - ירידת הטל, כת"א (נחתת טלא). ב: פרשית אלטל - משכב הטל. ג: מדית אלטלי, השתרעות הטל. וכן בפסוק 14. מחספס - ב: מידחרג - מגולגל. ג: נאעים מקשור או נאעים מדחראג

עד-אֵנָה מֵאֲנָתָם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי
 כט וְתוֹרֹתַי: רֹאוּ כִּי-יְהוָה נָתַן לָכֶם
 הַשְּׁבֹת עַל-כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם
 בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים שְׁבוּ
 אִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל-יֵצֵא אִישׁ
 מִמֶּקְמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:
 ל וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:
 לא וַיִּקְרָאוּ בֵּית-יִשְׂרָאֵל אֶת-שְׁמוֹ
 מִן הַיּוֹם כְּזֶרַע גֹּד לֶבֶן וְטַעְמוֹ
 לב כְּצַפִּיחַת בְּדִבֶּשׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 מֵלֵא הָעָמָר מִמֶּנּוּ לַמִּשְׁמֶרֶת
 לְדֹרֹתֵיכֶם לִמְעַן יֵרְאוּ אֶת-
 הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאכְלֵתִי אֶתְכֶם
 בַּמִּדְבָּר בַּהֲצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 לג מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-
 אֶהֱרֹן קַח צִנְצֻנֹת אַחַת וְתֵן-
 שִׁמָּה מֵלֵא הָעָמָר מִן הַנֶּחֱסִי
 אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לַמִּשְׁמֶרֶת
 לד לְדֹרֹתֵיכֶם: כֹּאשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶל-מֹשֶׁה וַיִּנְיַחְהוּ אֶהֱרֹן לִפְנֵי
 לה הָעֵדֻת לַמִּשְׁמֶרֶת: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אָכְלוּ אֶת-הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה
 עַד-בָּאָם אֶל-אֶרֶץ נוֹשְׁבֹת אֶת-
 הַמֶּן אָכְלוּ עַד-בָּאָם אֶל-קִצֵּה
 לו אֶרֶץ כְּנָעַן: וְהָעָמָר עֲשִׂיתָ
 הָאִיפָה הוּא:

שביעי
 וזא ויסעו כל-עדת בני-ישראל
 ממדבר-סין למסעיהם על-פי

יהוה ויחנו ברפידים ואין מים
 ב לשתת העם: וירב העם עם-
 מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תָנוּ-לָנוּ מִים
 וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מֵה-
 תִּרְיֹבוֹן עִמָּדִי מֵה-תִּנְסֹן אֶת-
 ג יְהוָה: וַיֵּצֵא שֵׁם הָעָם לִפְנֵים
 וַיִּלֶן הָעָם עַל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 לָמָּה זֶה הַעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם
 לָהֶמֶת אֲתִי וְאֶת-בְּנֵי וְאֶת-
 ד מִקְנֵי בְּעַמָּא: וַיִּצַּעַק מֹשֶׁה אֶל-
 יְהוָה לֵאמֹר מֵה אַעֲשֶׂה לָעָם
 ה הֵזֶה עוֹד מַעַט וּסְקֵלְנוּ: וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲבֹד לִפְנֵי הָעָם
 וְקַח אֶתְּךָ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמָּטֶה
 אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת-הַיָּאֵר קַח
 ו בִּידֶךָ וְהִלַּכְתָּ: הִנְנִי עֹמֵד לִפְנֶיךָ
 שָׁם | עַל-הַצּוֹר בַּחֲרֹב וְהִכִּיתָ
 בַּצּוֹר וַיֵּצֵאוּ מִמֶּנּוּ מִים וּשְׁתֶּה
 הָעָם וַיַּעַשׂ כֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי
 ז יִשְׂרָאֵל: וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם
 מִסֶּה וּמְרִיבָה עַל-רִיב | בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְעַל נִסְתָּם אֶת-יְהוָה
 לֵאמֹר הִישׁ יְהוָה בְּקִרְבָּנוּ אִם-
 אֵין:

ח ויבא עמלק וילחם עם-ישראל
 ט ברפידים: ויאמר משה אל-
 יהושע בחר-לנו אנשים וצא
 הלחם בעמלק מחור אנכי
 נצב על-ראש הגבעה וימטה

י האלהים בירי: ויעש יהושע
 כאשר אמר-לו משה להלחם
 בעמלק ומשה אהרן וחור עליו
 יא ראש הגבעה: והיה כאשר
 ירים משה ידו וגבר ישראל
 וכאשר יניח ידו וגבר עמלק:
 יב וידי משה כבדים ויקחו-אבן
 וישימו תחתיו וישב עליה
 ואהרן וחור תמכו בידיו מזה
 אחר ומזה אחד ויהי ידיו
 יג אמונה עד-בֹּא הַשָּׁמֶשׁ: וַיַּחֲלֹשׁ
 יְהוֹשֻׁעַ אֶת-עַמְלֵק וְאֶת-עַמּוֹ
 לִפְנֵי-חָרֵב:

מפטיר
 יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה כְּתֹב
 זֹאת זִכְרוֹן בְּסֵפֶר וּשְׁמִים בְּאָזְנוֹ
 יְהוֹשֻׁעַ כִּי-מָחָה אֶמְחֶה אֶת-
 זֵכֶר עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם:
 טו וּבֵן מֹשֶׁה מִזִּבְחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
 טז יְהוָה | נָסִי: וַיֹּאמֶר כִּי-יֵרֵד עַל-
 כָּס יֵה מַלְחָמָה לַיהוָה בַּעֲמַלְק
 מִדֶּרֶךְ דֶּרֶ:

יתרו
 יז וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדִּין חֹתֵן ס
 מֹשֶׁה אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה
 אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ
 כִּי-הוֹצִיא יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 ב מִמִּצְרַיִם: וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן
 מֹשֶׁה אֶת-צִפּוֹרָה אִשְׁתּוֹ מֹשֶׁה
 ג אַחֵר שְׁלֹחִיָּה: וְאֵת שְׁנֵי בָנָיו

כוד פי ירך ותמצי: 6. הנני - הוודאני ואקיף קדאמך תם
עלא אלצכרא פי חורב ותצורב פיל צכרא ויכרגו מינו מא
וישרב אלקום וציניע כידא מוסה לחצריית כתיירית
ישראל: 7. ויקרא - וסמא איסים אלמכאן תגריב
וכצומיה עלא כצומית בנין ישראל ועלא תגרבחוון אלא
אללה קאיילא אנכאן מווגוד אללה פי מביננא אנכאן ליס:
8. ויבא - ואיגא עמלק ותחרב מע ישראל פי רפידים:
9. ויאמר - וקאל מוסה אלא יהושע נקי לינא ארגל וכריג
תחרב פי עמלק גרא אנא מנתיציב עלא ראס אליפעח
ועציית עוגיבת אלרב פי ידי: 10. ויעש - וציניע יהושע
כאלדי קאל לו מוסה ליתחרב פי עמלק ומוסה אהרן וחור
טלעו ראס אלעלוויה: 11. והיה - ויכון כאלדי ירפע
מוסה ידו פיל צלה ויקווא ישראל וכאלדי יחיס ידו פי
צאלה ויקווא עמלק: 12. וידי - ואידין מוסה תקל ואכדו
חגאר וגעלו תחתו וגלס עליהא ואהרן וחור סנדו פי ידו מן
הינא ואחיד ומן הינא ואחיד וכאן ידיה מפתוחת פיל צלאה
חיתא מגיב אלשמס: 13. ויחלש - וכסע יהושע אלא
עמלק ואלא קומו לחיד סיף:

14. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה כתוב האדי דכראן
פיל כותאב וגעל פי חצריית יהושע אין מאחי אמחי אלא
דיכיר עמלק מן תחת אלסמא: 15. ויבן - ובנא מוסה
מדבח וסמא סמו אללה צאניע לי עגב: 16. ויאמר -
וקאל אין חלפאן עלא כירסי ערש אזלי חרב קדם אללה פי
עמלק מן נפניהון גיל גיל:

יח

1. וישמע - וסמיע יתרו כביר מדין חאמו מוסה אלא יתרו
גמיע אלדי ציניע אלרב למוסה ולישראל קומו אין אכרג
אללה אלא ישראל מן מצר: 2. ויקח - ואכד יתרו חמו
מוסה אלא צפורה זוגית מוסה בעד טלקהא: 3. ואת -

יז

4. ויצעק - והתפלל משה לפני ה', כת"א (וצלי משה קדם ה'). 7. ה' -
אווקר אלה - כבוד ה'; 2. נור אללה - שכינת ה'; בעקבות ת"א (שכינתא
דח'). 9. ומטה האלהים - ומטה נפלאות אלהים. וכן ב: ועציית אלדי
אינצנע פיהא עוגיבת מן קידם אלרב - מטה אשר נעשו בו נפלאות מלפני
האלהים, כת"א (והוטרא דאתעבידו ביה נסין מן קדם ה'). 10. ראש
הנבעה - ראש הרמה. ב: ראס אליפעח - ראש הנבעה. 11. והיה כאשר
ירם משה ידו וגו' - והיה כאשר ירים משה ידו בתפילה וגבר ישראל,
וכאשר יניח ידו בתפילה וגבר עמלק. וכן ב: על פי פירוש רש"י. 12. ויהי
ידיו אמונה - והיו ידיו פתוחות בתפילה. וכן ב: סבצוטת פיל צלה -
פרושות בתפילה. 15. ה' נסו - ה' עושה לי נס. וכן ב: 16. יד על כס יח
- שבועה על כיסא מלכות יח. ב: פיל חלפאן אינקאל עלא כורסי אלערש -
בשבועה נאמר על כיסא המלכות, וכן ג, כת"א (בשבועה אמירא דא מן קדם
ה'). מלחמה וגו' - מלחמה לפני ה' בעמלק להשמדתם דור דור.

אווצאייתי ואשראייע: 29. ראו - נעירו אין אללה עטא
ליכון אלסבת עלא דאליך הוא עטי ליכון פי יום אלסאתית
טועם יומין גליסו רגול מוצאעו לא יכרוג רגול מן מכאנו
פי יום אלסאביע: 30. וישבתו - ואסבתו אלקום פי יום
אלסאביע: 31. ויקראו - וסמו גומעית ישראל אלא
איסמו מן והוא כי ביזר אל גזברה אבייץ וטעמו כיקטאייף
בעסל: 32. ויאמר - וקאל מוסה האדא אלכלאם אלדי
ווצא אללה מאלו אלגימיר מינו לל מחפצה לאגילכון
לאגל ינצרו אלא אלטועאם אלדי טעמית ליכון פיל בר פי
כרוגי ליכון מן ארץ מצר: 33. ויאמר - וקאל מוסה אלא
אהרון כוד קניניה וחדיה וגעל תם מלו אלגימיר מינו וחיס
אלו קדם אללה לל מחפצה לאגילכון: 34. כאשר -
כאלדי ווצה אללה מוסה וחאטו אהרון קדם שהאדיה לל
מחפצה: 35. ובני - ובנין ישראל אכלו אלא אלמן
ארבעין סניה חיתא מגיהון אלא ארץ עמרניה אלא אלמן
אכלו חיתא מגיהון אלא טרף ארץ כנען: 36. והעמר -
ואלגימיר עישיר אלכיליה הוא:

יז

1. ויסעו - ורחלו גמיע גומעית בנין ישראל מן בר סין
למרחלהון עלא קול אללה וחטו פי רפידים וליס מא
לישרב אלקום: 2. וירב - ותכעם אלקום מע מוסה וקאלו
עטו לינא מא ונשרב וקאל ליהון מוסה איש תתכצמו מעי
אש תגרבו אלא אללה: 3. ויצמא - ועטיש תם אלקום
ללמא ותצמר אלקום עלא מוסה וקאל אליש האדא
טלעתנא מן מצר לתמווית אליי ואלא בניני ואלא בושי
פיל עטש: 4. ויצעק - וצלא מוסה קדם אללה קאיילא
איש אצנע לל קום האדא עאר קליל וירגמוני: 5. ויאמר
- וקאל אללה אלא מוסה פות קדם אלקום וכוד מעך מן
כתיירית ישראל ועצייתך אלדי צרבת פי אלא בחר אלניל

29. תחתיו - מקומו. ב: מכאנו - נרדפים. 31. כזרע גד - ככזיר
אלגזברה (בנימ"ל במקום כ"ף) = ב: כיבור אלכזברה - כזרע הכוסבר,
כתרגום רס"ג: כבור אלגזברה, וכן ראב"ע: יש אומרים כי כזרע גד לכן
כוסברתא, ונקרא בלשון ערבי כסביר. גם התרגום המיוחס ליונתן פירש:
גד - כוסבר (במדבר יא 7) וראה בהערות פירוש הרד"ק, עמ' רכא.
כצפחית בדבש - וכן בג, כתרגום רס"ג: כקטאיה בעסל. על תרגום רס"ג,
אמר הראב"ע: והגאון אמר כי הוא ריק מצינו, והנה כשיאכל כאשר ירד
הוא כצפחית בדבש. "קטאיה" - רבים מן "קטיפה". רש"י: בצק שמטגנין
אותו בדבש, וקורין לו אסקריטין בלשון משנה, והוא תרגום של אונקלוס.
דזי הביא הגדרה בערבית ל"קטאיה": "סוג של מאכל שנקרא במערב
"אלמשהדה" ובאפריקה "אלמטנפסה", ותושבי המזרח מערבבים בבצק שלו
סוכר ושקדים ודברים אחרים..." (דווי, עמ' 376). ראוי לציין שהשם נמצא
בסוריה עד ימינו. ראה בתלמי 1935, עמ' 670. 33. צנצנת - וכן ב: ג:
ברניה או קניניה - סוגי כדים.

